

demoraliserende Virkninger af Lediggang og Leven paa de offentlige Kassers Bekostning.

Angaaende Betydningen af Tilvejebringelse af en Statistik og Oplysninger til Forklaring af Lønmomentet pr. Produktionsenhed er vi ganske enige. Det ærede Medlem er jo enig med mig i, at denne Faktor ganske sikkert viser sig større paa nærværende Tidspunkt, end Tilfældet var i svundne, saakaldte normale, Tider, og forholdsvis større i dette Land end i de os omgivende og med os konkurrerende Guldlande. Jeg føler mig overbevist om, at dette er Tilfældet, selv om jeg ikke har det Talmateriale ved Haanden, som beviser dette, thi at det samlede Lønmoment i alle dets Former, i Form af Tantiømer, i Form af Arbejdslønninger, i Form af Kapitalforrentning, er større her i Landet end i de konkurrerende Lande, ja, det viser bl. a. den Arbejdsløshed, som vi er ude for, og det viser det Priseniveau, som vi endnu har her i Landet, og som ligger væsentligt over det, der findes i de konkurrerende Lande og væsentligt over det Verdensmarkedspriseniveau, som er afgørende for en væsentlig Del af vort Samfunds Indkomster.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch og jeg har været lidt uenige med Hensyn til Grundlaget for de Forhandlinger mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, som vi begge ønsker. Jeg opfattede det ærede Medlem saaledes, at han opfordrede Regeringen til at medvirke til, at Parterne kunde træde i Forhandling med hinanden, uden at man krævede Arbejdernes Tilslutning til Nedgang af Lønnen — det var tilstrækkeligt, at man indbød til en Forhandling paa Grundlag af en Undersøgelse af andre prisbestemmende Faktorer. Jeg opfattede det ærede Medlem saaledes, og jeg tror vedvarende ikke, at denne min Opfattelse af det ærede Medlems Udtalelser har været fejlagtig. Og nu siger det ærede Medlem, at Arbejderklassen er rede — derom føler han sig overbevist — til Forhandling, hvis bedre Produktionsvilkaar kan opnaas og øget Beskæftigelse derigennem fremskaffes, selv om Lønnen maa inddrages i disse Forhandlinger. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har en saadan Viden. Jeg

vilde af mit fulde Hjerte ønske, at denne hans Udtalelse byggede paa en faktisk Oplysning om, hvorledes Parternes, ogsaa Arbejdernes, Stilling er til dette Ønske, thi hidtil er det mig berettet, at Standpunktet er ganske det modsatte fra Arbejdersiden, og det fremgaar ogsaa af Udtalelser, som er rettet direkte til mig, Udtalelser, som gaar ud paa, at man kan ikke gaa ind til Forhandling, hvis det paa Forhaand kræves, at der kan blive Tale om en Lønedgang som Led i Bestrøbelserne for Produktionens Billiggørelse; de gennemførte Tariffer, de gennemførte Overenskomster er ukrænkelige, de skal blive staaende, uanset om i Ly af den Arbejdsløsheden fremdeles vil være til Stede i vort Land i en Grad, som i Sammenligning med normale Aar kan betegnes som unormal, men som under Hensyn til de herskende Produktionsvilkaar desværre vil vise sig at være normal.

Jeg synes, at saa længe man stiller sig paa det Standpunkt, er det overordentlig vanskeligt at formidle disse Forhandlinger, og jeg gentager, hvad jeg for et Øjeblik siden sagde, at hvis det maatte vise sig, at der ligger Vanskeligheder i Vejen, som udenforstaaende Kræfter kan bidrage til at bortrydde, for at faa saadanne Forhandlinger sat i Gang, Forhandlinger, som er fornødne, hvis vi skal naa til en Omlæggelse af vort Produktionsliv, en Koncentration paa visse Omraader, en yderligere Specialisering paa andre, og derigennem naa til en virkelig Billiggørelse og en Genskabelse af vor Konkurrenceevne, hvis der, siger jeg, for den Forhandling, som da vil være fornøden, og hvori begge Parter nødvendigvis maa deltage, er Hindringer, som vi fra Regeringshold kan bidrage til at bortrydde, ja, saa er vi villige dertil. Men saa længe en af Parterne stiller sig paa det Standpunkt: den Side af Sagen, som angaar os, maa under ingen Omstændigheder røres, saa længe synes det mig, at Muligheden er overordentlig svag. Men kan det ærede Medlem bidrage til at slaa til Lyd for Nødvendigheden heraf, inden endnu haardere Saar slaas vort Produktionsliv og den arbejdende Befolkning og derigennem det hele Samfund, ja, saa kan det naturligvis kun glæde mig.